

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
НАУКИ, ОСВІТИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ В ХХІ СТОЛІТТІ

PROBLEMS AND PROSPECTS FOR THE
DEVELOPMENT OF SCIENCE, EDUCATION AND
TECHNOLOGY IN THE 21ST CENTURY

Збірник тез доповідей
Book of abstracts

Частина 2
Part 2

4 лютого 2025 р.
February 4, 2025

м. Ізмаїл, Україна
Izmail, Ukraine



УДК 37:082.2(06)

Проблеми та перспективи розвитку науки, освіти та технологій в XXI столітті: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції (Ізмаїл, 4 лютого 2025 р.): у 2 ч. Ізмаїл: ЦФЕНД, 2025. Ч. 2. 79 с.

У збірнику тез доповідей представлено матеріали учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Проблеми та перспективи розвитку науки, освіти та технологій в XXI столітті” з:

Амбулаторія загальної практики – сімейної медицини № 5
Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування України “Ніжинський агротехнічний інститут”
Відокремлений структурний підрозділ “Костянтинівський індустріальний фаховий коледж ДВНЗ “Донецький національний технічний університет”
Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації імені Героїв Крут
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
Волинський національний університет імені Лесі Українки
ВСП “Рівненський фаховий коледж Національного університету біоресурсів і природокористування України”
Державний вищий навчальний заклад “Донбаський державний педагогічний університет”
Державний торговельно-економічний університет
Дніпровська гімназія № 45 ДМР
Дніпровський державний університет внутрішніх справ
Житомирський державний університет імені Івана Франка
Закарпатський угорський інститут імені Ф. Ракоці II
Інститут філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України
КЗВО “Рівненська медична академія” РОР
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія імені Тараса Шевченка
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності
Львівський національний університет природокористування
Міжнародний гуманітарний університет
Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая
Науково-дослідний центр випробувань продукції
Національна дитяча спеціалізована лікарня “ОХМАТДИТ”
Національний ботанічний сад імені М.М. Гришка НАН України
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця
Національний педагогічний університет ім. Ушинського
Національний технічний університет “Дніпровська політехніка”



УДК 331.582.2

Білий В. В.

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
за спеціальністю 231 Соціальна робота

Логвиненко В. М.

к. філос. н, доцент,
доцент кафедри соціальної роботи, управління та суспільних наук,
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ

Організація соціальної підтримки ветеранів війни вимагає врахування специфічних потреб цієї категорії населення, що виникають унаслідок військового досвіду, фізичних та психологічних травм, а також соціальних викликів під час переходу до цивільного життя. Однією з основних проблем в організації соціальної підтримки ветеранів війни в Україні є неузгодженість законодавчих актів, що регулюють їхні права та соціальний захист. Ветерани мають право на різні пільги та допомогу, але доступ до них ускладнений через законодавчі колізії. Законодавчі норми часто змінюються і дублюються, що призводить до правової невизначеності та труднощів у їх застосуванні [3]. Зауважимо, що певні пільги, передбачені законодавством, можуть бути надані лише в межах певної територіальної громади, тоді як інші мають загальнодержавний характер. Це створює проблеми для ветеранів, які, перебуваючи в різних регіонах, не отримують рівний доступ до необхідних послуг. Хоча законодавство передбачає широкий спектр пільг та соціальних гарантій, фактичний доступ до них часто ускладнений через організаційні проблеми. Також, як зазначає І. Грищенко, процес визначення потреб ветеранів та способів їх задоволення часто позбавлений системності і, в деяких випадках, опирається на хибні пріоритети, що призводить до неефективного використання ресурсів та незадоволення реальних потреб ветеранів [1, с. 592]. Важливою проблемою залишається низька поінформованість ветеранів про актуальні програми підтримки. Це пов'язано з недостатньою інформаційною підтримкою, а також з обмеженими можливостями доступу до якісної консультаційної допомоги. Окрім цього існує проблема недостатньо розвинутої інфраструктури у віддалених регіонах, що ускладнює доступ до реабілітаційних та соціальних послуг демобілізованим, що проживають в маленьких містах та селах. Доступність та ефективність психологічної допомоги залишаються низькими через недостатню кількість фахівців і центрів реабілітації. Багато ветеранів не звертаються за допомогою через брак довіри до системи або відсутність кваліфікованих спеціалістів [3]. Багато демобілізованих відчувають розрив соціальних зв'язків, оскільки їхні друзі та родичі не завжди можуть зрозуміти та підтримати їх після досвіду бойових дій. Відсутність спеціалізованих програм для

підтримки та інтеграції ветеранів в громаду лише погіршує це становище. Більше того, деякі ветерани через травми та пережитий досвід не можуть повернутися до колишніх соціальних ролей, що додатково посилює їхню ізоляцію та відчуття безвиході [4]. Гостро стоїть питання відновлення трудової діяльності, особливо тих ветеранів, які отримали інвалідність, адже вони потребують професійної реабілітації, а в подальшому надання соціальної послуги супроводу при працевлаштуванні та на робочому місці [2]. Система охорони здоров'я не завжди може забезпечити необхідне лікування. В Україні бракує ресурсів для забезпечення високоякісних медичних послуг, що призводить до незадовільного лікування та погіршення стану здоров'я ветеранів. Медичні установи часто не мають належної підготовки для роботи з цією категорією пацієнтів, що ускладнює лікування [5]. Недофінансування програм підтримки негативно впливає на розвиток та адаптацію соціальних програм допомоги. Бюджетні асигнування на соціальну допомогу ветеранам не завжди відповідають реальним потребам, що призводить до затримок у виплатах, скорочення обсягів підтримки та незадовільної якості послуг. Бюджетні обмеження не дозволяють належним чином фінансувати важливі соціальні програми, що ще більше ускладнює процес реабілітації військовослужбовців після повернення з фронту.

Таким чином, аналіз проблем, що виникають у процесі надання соціальних послуг ветеранам, свідчить про необхідність вдосконалення законодавчої бази, усунення бюрократичних бар'єрів, забезпечення ефективного фінансування соціальних програм та застосування системного підходу до їх вирішення. Неузгодженість нормативно-правових актів, обмежений доступ до соціальних послуг та пільг, труднощі з працевлаштуванням, а також дефіцит ресурсів для комплексної реабілітації створюють серйозні перешкоди для соціальної адаптації ветеранів війни.

Список літератури

1. Грищенко І. М. Державна політика у сфері соціального захисту ветеранів війни та членів їх сімей, членів сімей загиблих ветеранів війни, членів сімей загиблих захисників та захисниць України. *Суспільство та національні інтереси*. 2024. № 8. С. 584-598.
2. Логвиненко В. М. Розширення повноважень служб супроводу в системі МВС України: шляхи та перспективи. *Публічне управління та соціальна робота*. 2024. Том 2. С. 72-76.
3. Ломоносова Н., Хелашвілі А., Назаренко Ю. Соціальні послуги для ветеранів та ветеранок у громадах: виклики та потреби: дослідження. 2024. 130 с. *Cedos*. URL: https://cedos.org.ua/wp-content/uploads/soczposlugy_digital.pdf (дата звернення: 15.01.2025)
4. Марчак Д. Як влада змінює підходи до соціальної підтримки ветеранів. URL: https://voxukraine.org/yak-vlada-zminyuye-pidhody-do-sotsialnoyi-pidtrymky-veteraniv?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 15.01.2025)
5. Машіка П. Ю. Право військовослужбовців та ветеранів війни на охорону здоров'я та медичну допомогу в умовах воєнного стану. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право*. 2023. Вип. 77(2). С. 86-91.